

ELS VERBS

Els **verbs** són **accions**. Es localitzen quan ens preguntem **QUÈ FA?**

Aquesta pregunta, **què fa?**, ens **serveix per descobrir quin és l'infinitiu**, que ens diu si un verb pertany a la **1a. conjugació** (acabats en **-ar**), a la **2a. conjugació** (acabats en **-er / -re**) o a la **3a. conjugació** (acabats en **-ir**).

Als **verbs** tenim unes formes personals i altres no personals. Les **formes personals** tenen pronom personal.

jo, primera persona	}	SINGULAR
tu, segona persona		
ell/ella, tercera persona		
nosaltres, primera persona	}	PLURAL
vosaltres, segona persona		
ells/elles, tercera persona		

Les **formes no personals** no tenen persona. És a dir, no tenen pronom personal i només en **són tres**:

INFINITIU, que respon a la pregunta **QUÈ FA?**

GERUNDI, que respon a la pregunta **QUÈ ESTÀ FENT?**

PARTICIPI, que és una acció acabada i respon a la pregunta **QUÈ HA FET?**

El participi és el que **es conjuga juntament amb el verb haver als temps compostos** dels verbs.

Les **formes personals** dels verbs corresponen a **tres tipus de mode**:

INDICATIU, que és un **fet real**.

SUBJUNTIU, un **desig** o una **possibilitat**. Pots conjugar-lo amb facilitat si poses (que) davant del pronom personal. Per exemple, (que) jo porti, (que) tu portis...

IMPERATIU, que és **una ordre** que es dona. Com a norma general l'imperatiu no té primera persona del singular (jo) i els pronoms es diuen després del verb. Per exemple, **esborreu vosaltres**. **Només té un temps verbal (no futur ni passat o altres)**.

De vegades, no sempre, podem veure l'imperatiu amb un signe d'exclamació.

Les **formes personals** tenen **temps verbals simples**, conjugats únicament amb un verb determinat (dormo, canto, bec...) **També** tenen **temps compostos**, conjugats amb el **verb haver més** el **participi** del verb que estem tractant (he dormit, hauré dormit, **he cantat, hauré cantat**, he begut, hauré begut).

*Els **verbs** tenen una **arrel**, que és la **part invariable de l'infinitiu**, i una **desinència**, que és la **part variable**, la **terminació del verb**, i que *ens diu* a quina **persona** (primera, segona o tercera) *i* a quin **nombre** (singular o plural) es refereix.

Per exemple:

Infinitiu: **SORTIR**

FUTUR SIMPLE DEL MODE INDICATIU / PRETÈRIT IMPERFET INDICATIU

ARREL	DESINÈNCIA	
Sort-	-é	-ia
	-às	-ies
	-à	-ia
	-em	-íem
	-eu	-íeu
	-an	-ien

Infinitiu: **ACABAR**

PRETÈRIT IMPERFET DEL MODE INDICATIU

ARREL	DESINÈNCIA
Acab-	-ava
	-aves
	-ava
	-àvem
	-àveu
	-aven

Infinitiu: **BEURE**

PRESENT DEL MODE SUBJUNTIU (*Que*) Jo begui, (*que*) Tu beguis...

ARREL	DESINÈNCIA
Be-	-gui
	-guis
	-gui
	-guem
	-gueu
	-guin